

2011-07-28 intog Krantz Challenge ett av världsarven, Falu gruva.

Min familj hade inte tänkt fara ner till Falun förrän på torsdag morgon, men när vi såg att vädret skulle bli bra blev vi så sugna på att cruisa i solen med våran blankskinande(!) matta och delvis lacklösa Pontiac så vi bestämde oss för att fara ner redan på onsdagen och vara med på Falu cruisingen vi också.

Allt gick bra hela vägen ner till Borlänge där vi skulle bo. Vi slängde snabbt in tandborstar och rakhyvlar vid sängarna och for sedan upp till Falun igen. So far so good!

Men när vi skulle cruisa i Falun började det!

Min gamla krigare, som så troget, tagit oss land och rike runt i flera år utan att bråka det minsta, började helt plötsligt tjuras på med att sticka iväg åt höger så fort han fick chansen, utan att någon av oss andra ville det! Jag försökte hålla emot så gott det gick, men han drog iväg så hårt att jag inte klarade av det!

Till slut ställde jag mej på hejdarn för att kolla vad det var för dumheter han nu fått för sej! Då hade ju den stackarn punka höger fram! Att jag inte fattade det när han så tydligt försökte få mej att förstå!

På med reserven och cruising igen...Nähä! Nu ville den dumbomen inte starta! Helt plötsligt ville han inte ens gå en meter, snacka om tjurskalle, och dej som jag berömt så mycket!

Efter att ha rengjort bränslefilter och ledningar startade han fint igen. Men nu var klockan så mycket att vi var tvungna att göra kväll, vi skulle ju upp tidigt på

torsdagmorgonen och leta en gummiwerkstad för att hinna få däckat lagat innan riggningen inför Krantz Challenge på gruvplan.

Halv ett på torsdagen ringlade det en lång kö till tävlingsanmälan! Stegen på trettio två bilar fylldes direkt och några insåg att de tyvärr inte fick plats denna gång. Först till kvarn gäller! Killen med BP-trailern, Rune Jonsson, klädd i BP-overall och keps hann komma med liksom Jan Fors, lillebor åt den gamle Krantz Challenge räven Bruno Fors från Norrland.

Synd bara att inte publiken från onsdagskvällens cruising slöt upp på gruvplan, då hade det blivit fullsatt! (Bild: Åke Tjernell håller förarmöte)

Efter tävlingen fick vi en guidad tur runt gruvområdet med ett litet tåg och en väldigt snäll lokförare som berättade spännande historier man nästan inte kunde tro på!

Gruvan hittades av getabocken Kåre. Falu rött skall målas vid fuktigt väder för att inte flagna. Gruvan var med säkerhet igång redan på 700-talet och på 1600-talet kallades den för rikets kassakista. Som djupast arbetade man 440 meter under mark men gruvans djupaste del ligger på 600 meter under marken.

Barnens arbete var att sortera stenar och deras stenhög finns att beskåda inne på gruvområdet.

Vid slutet av turen stod vi på Sveriges högsta bro där man kunde se 208 meter rakt ner i ett gruvschakt där arbetarna hissades upp och ner i en trähink fäst med rep av oxhud för att ta sej till sina arbetsplatser, och ja...det hände ofta olyckor! Gör ett besök och hör hur det gick för Fet-Mats!

Falu gruva är en spännande plats med flera guidade turer och många butiker.

<http://www.falugruva.se/>

Coppermine Cruisers prickade in absolut rätt dagar i år. Det var kanonväder hela tiden och torsdagskvällen avslutades för de flesta med drive in bio som startade i solnedgången, men inte för oss i Tjurpontiagen!

När vi skulle fara ut från drive in bion var det samma visa igen. Punka! Höger bak den här gången. Jag måste kört på något som punkterat däcken på högersidan, annars kanske Gruvfrun eller några av de andra figurerna i sägnerna inte gillade att vi dundrade med Pontiacen på deras revir.

Tack till Coppermine Cruisers som ordnat allt perfekt och hjälpte till vid tävlingen samt bidrog med ljus när jag hade punktering!
Och stort tack till Bob Thunell och Anna-Lena Grusell Falu gruva som hade fixat ett toppen boende åt oss på vandrarhemmet i Vassbo. Hotellstandard i lugn och otroligt vacker lantlig miljö.

http://www.vassbovandrarhem.se/om_vandrarhemmet.html

Tack även till dej i Oldsmobilen som vi fick en cd av i väntan på att filmen skulle börja.

Åke Tjernell.
Norrhassel.